

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 32

[Kính chào các bạn đồng học!]

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta vừa kết thúc bài đọc thêm “Du Tịnh Ý ngộ Táo thần ký”.

Chúng ta cũng đã học xong chương II: Xã hội muốn hạnh phúc phải giáo dục đạo đức.

Hôm nay chúng ta sẽ chuyển sang chương III, và đây cũng là chương cuối cùng của phần thứ hai: Giáo dục đạo đức là đường đến hạnh phúc, sau đó chúng ta sẽ chuyển sang phần thứ 3: Giảng giải chánh văn Đệ Tử Quy.

Bây giờ chúng ta bắt đầu nghe Tiến sĩ Thái giảng]

CHƯƠNG III

VỢ CHỒNG HẠNH PHÚC, NỀN TẢNG GIA ĐÌNH, XÃ HỘI HẠNH PHÚC

Trong Trung Dung có nói đến: “Quân tử chi đạo, tạo đoan hồ phu phụ” (có nghĩa là Đạo người quân tử khởi đầu mỗi từ vợ chồng). Cho nên ảnh hưởng của quan hệ vợ chồng rất sâu xa.

I. VÌ SAO ĐẠO VỢ CHỒNG QUAN TRỌNG NHẤT?

Vì vợ chồng cùng ở chung một nhà, cùng một gian phòng, vợ chồng được hòa thuận, con cái trong hoàn cảnh gia đình như vậy mà trưởng thành, thì tự nhiên quan hệ cha con sẽ rất là thân thiết. Đây là “Phụ tử hữu thân”;

Xử lý quan hệ vợ chồng được tốt, anh em cũng sẽ hòa thuận, đây là “Trưởng ấu hữu tự”.

[Vợ chồng tốt, hòa thuận thì nhất định anh em nó sẽ gọi là có tôn ti trật tự rồi.]

Vợ chồng hòa thuận đích thực là đã cho con cái sự ảnh hưởng giáo dục thâm lắng, cho nên vợ chồng vừa chánh thì **“Phụ tử hữu thân”** (Cha con thân thiết); Anh chị em cũng sẽ hòa thuận.

Khi “Phụ tử hữu thân” thì con cái biết được cảm ân sự khó nhọc của cha mẹ, chúng sẽ tự nhiên sanh ra cái tâm cảm ân đối với người.

Chúng bước ra xã hội, gặp được cấp trên rất quan tâm, giáo dưỡng đối với chúng, vô hình trung chúng sẽ sinh khởi tâm “Quân thần hữu nghĩa”

[Đây là đang nói về một người có hiếu thì khi mà bắt đầu gặp được cấp trên quan tâm thì chúng sẽ khởi lên cái tâm là “Quân thần hữu nghĩa”. Như hôm trước tôi vừa nói trường hợp của giáo sư Trần Đại Nghĩa à? Vâng ạ, học xong ở Pháp, Pháp trả lương đến 22 lượng vàng một tháng. Vậy mà Hồ Chủ Tịch bảo là:

- Chú học xong thì về nhanh, vì đồng bào đang chờ chú

Thế là về nước luôn. Hồ Chủ Tịch, Bác Hồ mới đặt tên là Đại Nghĩa - Trần Đại Nghĩa.

Cho nên thực ra, nếu như với một cái giáo dục của văn hóa truyền thống xưa mà dạy cho con người ta có hiếu rồi, thì lập tức đến kẻ cả với quân thần sẽ có nghĩa. Rồi đối với lại anh em thì chúng có tôn ti trật tự, đối với cha mẹ thì “phụ tử hữu thân”.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

“Quân thần hữu nghĩa” sẽ hiếu trung với lãnh đạo của mình, tự nhiên sẽ hình thành được cái thái độ này. Cho nên thời xưa có một câu danh ngôn là **“Trung thân xuất thân từ hiếu tử”** là “Bề tôi trung thành thì xuất thân từ người con có hiếu”.

[Những người lãnh đạo mà giỏi họ chỉ dùng những người có hiếu thôi. Cho nên mới nói là “trung thân xuất thân từ hiếu tử”. Bởi vì sao? Bởi vì nếu như đối với cha mẹ mình mà mình còn không có hiếu ý, thì làm gì có chuyện trung với vua được.

Hôm trước có nói đến Tết Hàn thực. Tôi có chia sẻ với các bạn về câu chuyện về Giới Tử Thôi. Khi Giới Tử Thôi mà trong cái cuộc loạn lạc đấy thì đã cứu vua Tấn đúng không ạ? Khi cứu vua Tấn thì lúc đấy là vua đói, suýt chết đói, công vua đằng sau lưng thế này thì mới thấy là vua đói quá,

thì mới cắt miếng thịt đùi của mình để cho vua ăn. Vua không biết là thịt gì, vua thấy ngon quá, về sau vua sống. Đến lúc về sau vua sống được, về sau vua bình định được lại hết đất nước rồi thì ban thưởng cho những người giúp mình nhưng quên mất Giới Tử Thôi.

Giới Tử Thôi vẫn không có một câu gì gọi là phàn nàn cả. Thì cuối cùng ông cũng mẹ lên núi. Đây là một người con rất có hiếu. Khi ông cũng mẹ lên núi xong thì có người mới nhắc đến vua Tấn Văn Công rằng là: “Còn có Giới Tử Thôi đã cứu vua lúc hoạn nạn đấy, mà quên không có trọng thưởng”.

Thế vua cho người đi tìm thì mới biết là ông đã, hai mẹ con, mẹ ông bị mù mà, thì ông cũng mẹ lên núi rồi.

Thế vua cho người lên để mời về. Thế nhưng mẹ của Giới Tử Thôi dứt khoát không đồng ý, vì bà nói rằng là: “Nếu bây giờ mà về thì người ta cho rằng khi xưa con làm việc này không phải vì nghĩa, mà vì danh vì lợi mà thôi”, nên bà nhất định không về.

Thế là Giới Tử Thôi, thì, mẹ thì mù mà, cho nên Giới Tử Thôi cũng trả lời với vua là không thể về được.

Vua nói mãi không được thì vua mới tự nghĩ ra một cái cách là: “Vây thì sẽ đốt cái núi này đi. Thì khi mà cái rừng cây nó cháy như thế thì chắc chắn Giới Tử Thôi sẽ phải đưa mẹ xuống núi và lúc đấy sẽ đón”. Thế nhưng không thể ngờ rằng bà mẹ quyết rằng là: ‘ta thà chết chứ không thể về’, và bà mẹ tự tử.

Thế thì Giới Tử Thôi thương mẹ quá thì ôm lấy mẹ thì cũng không về. Thế thì khi cái núi ấy, toàn bộ rừng cây ấy cháy hết thì cuối cùng cả hai mẹ con đều chết cháy. Đến khi vua thấy mãi không xuống, thì thấy khi rừng cây cháy hết rồi thì lúc ấy vua mới cho quân lính chạy lên xem, thì thấy cả hai mẹ con đều ôm nhau chết cháy rồi.

Thì chính vì như thế nên vua thương quá mà cuối cùng đặt ra ngày lễ ngày mừng 3 tháng 3 âm lịch - là ngày Tết Hàn thực - “thực” là thức ăn, “hàn” là lạnh – tức là ba ngày liền dân cả nước chỉ có ăn đồ lạnh chứ không được nấu.

Cho nên ở đây xin nhắc lại là cái tấm gương của Giới Tử Thôi rất có hiếu với mẹ, chính vì vậy lại còn cứu vua nữa. Vừa trung, vừa hiếu cho nên cuối cùng vua quyết định là trọng dụng. Và, đây chính là cái điều mà tôi nói

với các bạn là: “Trung thân xuất thân từ hiếu tử” là “bề tôi trung thành thì xuất thân từ người con hiếu”.

Cho nên những người vua anh minh thì người ta chỉ dùng cái người hiếu với cha mẹ, “Trung thân xuất thân từ hiếu tử”. Không làm được chữ hiếu thì đừng có nói chuyện làm được cái gì, làm nên gì ngoài đời.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Câu nói này rất có lý vì hiện nay rất nhiều khi chọn lựa chỉ nghĩ đến tiền tài của chính mình, chứ không nghĩ đến cấp trên đối với họ. Có lúc thậm chí trực tiếp liền chọn lấy đối thủ của công ty mình, sinh ra sự cạnh tranh quyết liệt, cho nên “Quân thân hữu nghĩa”.

[Con dâu tôi sắp sửa sinh, sinh con, thì tôi cũng bắt đầu cũng đi tìm hiếu một số bệnh viện, ờ, đi tìm hiếu thêm một số bệnh viện, thì thấy rằng là có rất nhiều những người mà, cũng như là bên ngành hàng không cũng thế, ngành y của chúng ta cũng thế, là rất nhiều người coi như là từ bỏ Nhà Nước để đi sang các cái bệnh viện tư nhân. Vì sao? Bởi vì họ trả lương rất cao. Đối với ngành hàng không cũng thế, phi công cũng thế, cũng đi rất là nhiều. Vì sao xảy ra chuyện này hả bạn? Vì chúng ta đã quên mất dạy hiếu đạo từ lâu rồi. Cho nên thành ra là cũng không còn có nghĩa nữa. Vua tôi cũng không còn có nghĩa nữa.]

Anh em chị em có thể hòa thuận với nhau. “Trưởng ấu hữu tự” - lớn nhỏ có thứ tự, tôn ti, chúng ở trong nhà sẽ hiếu được quan tâm lẫn nhau, giúp đỡ lẫn nhau.

[Đấy, nói về chuyện cha mẹ hòa thuận thì có thể vừa là làm cái bề tôi trung, mà đối với anh em cũng gọi là có tôn ti trật tự, ‘huynh lương, đệ đệ’, là ‘anh thương, em kính’.]

Vì vậy khi cùng ở chung với bạn học, cùng ở chung với đồng sự, thái độ đó của họ trong tự nhiên liền sẽ biểu hiện ra, nên cũng có thể cùng với người kết giao bạn bè được rất tốt, bạn bè giữ chữ tín đây là “Bằng hữu hữu tín”.

[Cho nên tu thân phải bắt đầu từ chữ “Hiếu”. Và đồng thời cái nền tảng của gia đình hạnh phúc, xã hội hạnh phúc, phải bắt đầu từ vợ chồng hạnh phúc.]

Cho nên quan hệ vợ chồng được tốt thì “ngũ luân” liền tốt. Do đó dạy bảo làm thế nào tốt được quan hệ vợ chồng là một học vấn rất quan trọng.

II. LÀM THẾ NÀO ĐỂ LỰA CHỌN BẠN ĐỜI TỐT?

Các bạn! Quý vị đã từng học qua đạo làm chồng vợ chưa? Trong giáo trình có dạy qua hay không? Không có! Một việc quan trọng đến như vậy vì sao lại không dạy?

[Các bạn có thấy khiêm khuyết không ạ? Nhưng trong khi đây thì Tứ Thư, Ngũ Kinh, thì trong gọi là Kinh Thi mở đầu đã là:

Quan quan thư kưu

Tại hà chi châu

Yểu điệu thục nữ

Quân tử mơ cầu

Có nghĩa là lấy vợ thì phải lấy được cái người vợ hiền thục, thì quân tử mới mơ cầu. Dạy ngay từ đầu trong câu đầu tiên của Kinh Thi rồi. Thế nhưng mà chúng ta thì, tôi cũng từng tự kiểm điểm lại là từ khi tôi học phổ thông có cái chương nào dạy về cái này, dạy về vợ chồng không, thì chưa có. Đây là từ thời tôi còn không biết bây giờ thì như nào. Mà phải hiểu là vợ chồng là, đây ạ, là quan trọng nhất, bởi vì vợ chồng có hòa thuận thì mới gọi là anh em nó mới anh thương em kính, rồi phụ tử mới hữu thân, cha con mới thân thiết, rồi quân thân mới hữu nghĩa, rồi bạn bè mới là hữu tín.

Quý vị xem, ngày trước những đề thi của chúng ta có ảnh hưởng không lớn đối với nhân sinh thì lại phải học rất lâu. Nhưng đạo lý ảnh hưởng đến nhân sinh quan trọng thì trái lại chúng ta lại không được học qua.

Bắt đầu chúng ta sẽ đi đến phần là: Vì cái đạo vợ chồng quan trọng như thế, cho nên là đầu tiên là phải thận trọng trước khi chọn lựa. Chọn vợ, chọn chồng là vô cùng quan trọng.

Lần trước nói về Đường Đến Hạnh Phúc thì có nói với các bạn là có 3 thời điểm mà chọn lựa quan trọng nhất, mà 3 cái thời điểm đây bạn làm sao đây, bạn phải có trí tuệ để giúp cho con bạn trong 3 cái thời điểm đây phải chọn lựa đúng.

- Thời điểm thứ nhất: tức là chọn cho con cái nghề nghiệp nào đây cho nó trúng;

- Thứ hai: tức là chọn cái người lãnh đạo cho con, hay còn gọi là ngày xưa là ông chủ đây;

- Và thứ ba: là chọn vợ hoặc chọn chồng cho con.

Ba cái thời điểm này mà bạn giúp được cho con thì coi như về sau cuộc sống của con bạn cũng như của bạn sẽ rất có hậu. Ba cái thời điểm quan trọng. Có thể có những thời điểm khác bạn chọn lựa có thể nhằm đi một tí, vẫn còn có thể sửa được, nhưng 3 cái thời điểm này mà bạn chọn nhầm thì là hỏng cả cuộc đời của con.

Cho nên Tiến sĩ Thái mới nói rằng: Quyết định của gia chủ (hay là trưởng gia đình), là sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ cuộc đời của con.

Vậy muốn cho nó nghe bạn trong 3 cái thời điểm đấy, (vì lúc đấy nó không dễ nghe đâu, vì lúc ấy nó lớn rồi) thì là cả một cái cuốn gọi Đường Đến Hạnh Phúc đó. Bạn dạy nó như thế nào để cho đến lúc đấy bạn dạy nó phải nghe lời bạn. Chứ còn không lúc đấy nó cãi ầm ầm lên, rồi nó không nghe, rồi nó đá thúng đựng nia, rồi nó bỏ nhà bỏ cửa đi, thì tức là bạn đã không học được gì trong cái cuốn Đường Đến Hạnh Phúc cả.

Bây giờ thầy Thái lại nói là vì đạo vợ chồng quan trọng nhất, cho nên phải thận trọng trước khi chọn lựa.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

1. Thận trọng trước khi chọn lựa

Quan hệ chồng vợ cũng phải nhớ lấy “thận ư thi” (là thận trọng ngay từ đầu). Lúc mới bắt đầu, trước khi kết hôn, quý vị phải mở to đôi mắt, chọn tốt đối phương.

Muốn được nhiều lựa chọn thì bạn phải chinh đồn ngoại hình

[Đấy! Bởi vì bạn muốn có nhiều cơ hội lựa chọn mà, mà bây giờ bạn xấu ời là xấu, thế thì bạn chọn người ta, người ta cũng chọn bạn chứ. Vậy thì nếu như bạn xấu quá, đấy là tôi nói thế, bạn xấu quá thì cuối cùng chả có ai chọn bạn thì bạn cũng khó để có cái cơ hội để chọn và lựa. Cho nên là muốn được nhiều lựa chọn thì trước tiên phải chinh đồn ngoại hình.]

Đương nhiên quý vị muốn chọn người khác, người khác cũng phải chọn quý vị. Cho nên muốn tìm được đối phương tốt, không phải trực tiếp chạy đến đó để tiếp cận, phương pháp này sẽ rất mệt. Phương pháp tốt nhất gọi là “*Chúng tinh cộng nguyệt*”, chỉ cần quý vị làm cho khuôn mặt mình được sáng sủa thì sẽ có rất nhiều người đến với quý vị, đến lúc đó thì tùy quý vị chọn.

[Đó! Đây là phương pháp tìm đối phương rất hay.

Bạn nào chưa có gia đình, các bạn lưu ý nhé! Vâng, làm sao đây để cho cái mặt mũi mình nó sáng sủa, nó đẹp để lên, thế là bất kể là gái hay trai cũng bao nhiêu người xông đến, thế là bạn nhìn “À, nhìn cô này được, cô này chưa được, cô này được”, thế chọn ba cô vào một cái vòng sơ tuyển rồi. Thế xong bắt đầu bạn lại tiếp tục chọn, trong ba cô này bạn lại tiếp tục có cơ hội chọn lựa nữa. Tôi nói là để chọn lựa chứ không phải là bạn nhận lời yêu một lúc ba cô, xong rồi đến lúc bạn chọn lựa thì không phải.]

Vậy vợ chồng lúc nào cũng phải đối xử với nhau như vừa mới gặp, vừa mới quen, có thể làm bạn với nhau cả đời hay không, đây là việc không được mơ hồ.

Hiện nay có rất nhiều nam nữ trẻ tuổi, họ học đạo chồng vợ, học cách đối xử với nhau ở đâu? Đều học ở trong tình ca. Trong tình ca nói tình hình nam nữ yêu nhau thế nào? Đều là yêu rất đau khổ, yêu đến chết đi sống lại, có phải vậy không?

[Mình cười lớp trẻ bây giờ, nhưng mà thực ra là chính mình ngày xưa cũng thế đúng không ạ? Bao nhiêu những câu chuyện tình là khóc sướt sướt hết.]

Dường như “Tuổi trẻ không đau khổ thì không gọi là người tuổi trẻ, người không kinh hoàng thì không phải thiếu niên”, như vậy mà gọi là yêu sao?

[Thầy đang dạy cho mình là chọn lựa đấy. Vì chúng ta bị khiếm khuyết cái đoạn này, nên các bạn chăm chỉ để nghe nhé. Chúng ta ở trong trường lớp đều không dạy các bạn cách chọn lựa vợ chồng như thế nào, nên giờ các bạn phải chăm chỉ nghe thôi.]

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Tôi phát hiện ra điểm này, nên khi tôi dạy học trò lớp năm, lớp sáu, tôi liền rất cẩn trọng, vội vàng “Chích vài mũi thuốc” phòng ngừa cho chúng, để chúng đối với quan hệ nam nữ có thái độ chuẩn xác, không nên bị những tình ca này dạy sai.

2. Các giai đoạn từ tìm hiểu đến hôn nhân

Vì vậy tôi liền nói với chúng:

- Người với người cùng ở với nhau đều sẽ phải trải qua cả một quá trình:

Quen biết, Biết nhau, Trân trọng, Nhớ nhau, Kết hôn

- Nhất định phải từ “Quen biết” trước, tức là nhận biết nhau;
- Tiếp theo là “Biết nhau”, tức là hiểu biết lẫn nhau;
- Tiếp theo là “Trân trọng”, đôi bên trân trọng nhân duyên lẫn nhau;
- Kế đến là “Nhớ nhau”;
- và sau cùng là “Kết hôn”.

[Lúc đầu quen nhau. Quen nhau xong rồi biết nhau. Đó, biết nhau xong rồi trân trọng, rồi nhớ nhau, rồi kết hôn. Qua giai đoạn thế. Cũng như Cư sĩ Trung lúc đầu chưa quen Cư sĩ Châu thì phải có người giới thiệu cho quen; Quen xong rồi biết nhau đã, xong từ biết nhau sau bắt đầu mới trân trọng nhớ nhau, rồi đến kết hôn. Dứt khoát phải qua cả cái giai đoạn như vậy. Phải qua từng đấy giai đoạn]

Có rất nhiều người nói “Kết hôn là nắm mỏ của ái tình”, đây là dạy sai. Nếu như cố gắng đối xử tốt với nhau, rượu sẽ càng luyện càng nồng. Cho nên cần phải xây dựng quan niệm “Thế nào là tình yêu chân thật?”

3. Xây dựng quan niệm “tình yêu chân thật”

Tôi thường nêu ra một thí dụ, tình yêu chân thật cũng giống như một ông lão hơn 70 tuổi, dắt tay cụ già vợ của ông cũng hơn 70 tuổi đi tản bộ ở công viên. Sau đó bà cụ sẽ nói với chồng mình rằng:

- Ông ơi! Ngày mai là ngày 15 rồi, ngày mai phải ăn chay đấy.

Quý vị xem, vợ chồng già như vậy mới thấy ra được mùi vị của tình yêu.

[Lúc nào cũng tương kính như tân Lúc nào cũng kính nhau, lúc nào cũng như mới.]

Thứ nhất: Không thể có tình yêu “sét đánh”

[Đang xây dựng quan niệm tình yêu chân thật đấy ạ]

Tuyệt đối không phải là tình yêu quyết liệt, thứ đó thì rất dễ dàng thay đổi. Chúng ta nói với trẻ nhỏ:

- Đây là cách nam nữ qua lại với nhau, quá trình qua lại với nhau giữa người với người. Còn nếu hôm nay người nam này vừa quen biết bạn, anh ấy lập tức nói với bạn: “Anh rất yêu em”. Vậy nhất định là gì? Nhất định là gạt bạn đấy, vì đây là không phù hợp với tự nhiên, đó là sai lầm.

[Ta phải dạy cho trẻ bằng được những các cái quan niệm tình yêu chân thật.]

- Sau đó bạn lại gặp một người nói với bạn: “Đời anh ngoài em ra không cưới ai khác”, ngoài em ra anh không lấy ai khác. Bạn cũng phải mau mau mà tỉnh ngộ đi, anh ấy là gì vậy? Anh ta không biết bạn là người như thế nào, có phải vậy không? Anh ta lại không biết được thái độ đối với người, với việc của bạn, vậy mà anh ta nói anh ta yêu bạn, vậy thì gọi là cái gì? Là lời nói không thật.

[Chúng ta phải đưa trẻ về đúng cái thực tế của nó, không thể mơ mộng, không thể bay bổng được. Mà cuối cùng thì là kết thúc của tình yêu thì thành là nắm mồ của ái tình thì chết.]

Thứ hai: Quán sát thái độ làm người, làm việc của đối phương

Từ quen biết đến biết nhau, quá trình này phải rất bình lặng.

Thí dụ nói bạn cảm thấy người con trai này không tệ, thì bạn cần phải tỉ mỉ mà quán sát, xem anh ấy đối với đồng sự thế nào, anh ấy đối với bạn bè của anh ấy thế nào.

Bạn quán sát như vậy rất khách quan, thì có thể thật sự hiểu rõ thái độ làm người và làm việc của anh ấy. Nếu anh ấy cùng với bạn bè, bạn học của anh ấy, anh ấy đều rất có ái tâm, *[tâm thương yêu]* rất quan tâm đến người khác, nếu anh ấy thật sự muốn cùng bạn thương yêu thương ái, thì nhất định sẽ có sự cống hiến cho bạn rất nhiều.

[Phải xem con người này có phải biết sống vì người không?]

Quen biết cũng phải khách quan, phải lý trí, không thể khi vừa mở đầu thì hai người quen biết đến với nhau, vậy thì rất nguy hiểm. Các bạn! Thanh niên hiện nay không biết được điểm này, vì vậy họ sẽ rơi vào cảnh địa rất nguy hiểm. Cho nên có câu: “Bởi vì ngộ nhận mà kết hợp, vì hiểu rõ mà chia tay”.

[Đó ạ, không hiểu nhau, ngộ nhận nhau, tưởng người kia coi như là như là thần, như thánh, rồi tí nữa bạn sẽ nghe bài đọc thêm, thế là kết hợp lấy nhau, đến lúc hiểu rõ rồi thì chia tay.]

Đúng vậy, vì họ hiểu rõ chỉ là bề ngoài, chứ không phải thật sự hiểu rõ một cách khách quan. Cho nên biết nhau rất quan trọng, phải quán sát nhiều, phải bình lặng.

Kể đến là phải trân trọng, trân trọng nhân duyên của đôi bên, cơ hội gần nhau;

Tiếp đến là thương yêu, và kể đó, kể tiếp mới là trải thảm đỏ

Thứ ba: Phải “Chí đồng, đạo hợp”

Trong quá trình quen biết có một điều rất quan trọng, phải có sự hiểu nhau, sau mới đến hôn nhân. Rất nhiều bạn bè có chí khí mãnh liệt, cô ấy nói:

- Quan niệm của anh ấy không đúng cũng không sao, tôi sẽ thay đổi anh ấy.

[Các bạn lưu ý nhớ, vì tôi thấy thầy Thái nói đúng quá!]

Chí khí có mãnh liệt không? Người như vậy không ít đâu. Tôi nói với cô ấy, có câu nói:

“Túy ngọa sa trường quân mạc tiểu, cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi” có nghĩa là (Rượu ngon chứa trong ly quý muốn uống thì kèn xuất quân bắt mình phải lên ngựa)

[Câu này sẽ chưa thật rõ bằng câu thứ sau Thầy nói, câu thứ hai là]

“Nhất tướng công thành vạn cốt khô”, nghĩa là một ông tướng ra lệnh tấn công thành thì sẽ có cả vạn người chết, bất kể thắng hay thua cũng cả vạn người chết.

Cho nên nếu bạn giữ lấy thái độ này mà đi, thì người sống trở lại sẽ không có bao nhiêu người.

Câu này có nghĩa là: nếu bạn cho rằng tính cách, hay khác chí hướng đều không quan trọng, miễn là đối phương hết lòng vì ta và bạn cứ tiến tới hôn nhân, thì có khi bạn chưa kịp hóa độ được đối phương thì đã gia đình đã tan nát, thân bại danh liệt.

Đó, cho nên phải tìm được người “Chí đồng, đạo hợp”, cùng chí hướng, lại hợp về đạo. Còn nếu như mà người ta chưa biết học đạo thật, nhưng bạn quan sát thái độ của người ta đối với mọi người, đối với đồng sự, đối với cha mẹ, bạn thấy, “à, con người này vị tha”, là vì người, (vị tha là vì người mà, vị kỷ là vì mình), thì bạn bảo là “À, được”.

Tôi rất hy vọng ở chỗ Cư sĩ Châu. Vì sao tôi nói như thế? Là bởi vì lúc đầu Cư sĩ Quang Trung giới thiệu với tôi về Cư sĩ Châu, tôi cũng để ý,

tôi xem, thì tôi thấy là “À, được cái là chịu khó nghe pháp, chịu khó học đạo. Hăng thế đấy, thế sau đó rồi sẽ cải tiến dần dần.”]

Bởi vì đến 20-30 tuổi thì rất nhiều thói quen, rất nhiều tính cách đã có chấp, trừ khi chính họ muốn thay đổi.

[Khó sửa lắm! Cho nên cổ nhân mới có câu là: “Giang sơn dị cải, bản tính nan di”. Có nghĩa là sao ạ? Núi sông còn có thể dời đổi, nhưng mà bản tính thì vô cùng khó. Cho nên khi chọn bạn phải rất lưu ý. Nhưng mà Thầy có nói ở đây một câu là: “Trừ khi đối phương muốn thay đổi”. Ví dụ như chúng ta học đạo, chúng ta biết chúng ta sai nhiều quá rồi, chúng ta quyết tâm chúng ta thay đổi.

Chứ còn có cái gọi là “tứ đồ tường” hôm trước đã nói với bạn rồi đấy. Bốn thứ làm tan cửa nát nhà, không thể lấy được những người như thế.

“Tứ đồ tường” là bốn thứ làm cho đổ nhà, đổ cửa: Cờ bạc, rượu chè, nghiện hút, rồi là trai gái. Trai gái ở đây là nói trai gái kiểu như gái lầu xanh. Chứ còn nếu như người ta chẳng may, một lần thôi, người ta gọi là bị người đối phương mê hoặc, ví dụ như thế, thì vẫn có thể bao dung được.

Còn nếu nó không vướng phải “tứ đồ tường”, thì chồng bát chồng đũa còn có khi xô. Có nghĩa nói là đến vật vô tri vô giác còn có lúc bị xô nhau, chứ huống hồ chuyện vợ chồng. Thế nhưng mà trừ khi, nếu mắc bốn thứ này rồi, nhưng trừ khi họ quyết tâm thay đổi. Đây ạ, trừ khi chính họ muốn thay đổi.]

Nếu không thì người khác sẽ rất khó xoay chuyển họ, lúc này chúng ta hãy tùy duyên, không nên cưỡng cầu. Cho nên bạn phải tìm được bạn lữ “Chí đồng đạo hợp” (Cùng chí hướng, hợp về đạo), vậy thì hôn nhân mới không đến nỗi khổ đau.

[Có sửa được không bạn? Nhiều bạn nói sửa được, nhưng mà tôi chỉ nhìn thấy, tôi nói rất thật với các bạn, tôi chỉ nhìn thấy những đôi mắt trong veo của trẻ thơ, không có bố hoặc không có mẹ, là vô cùng thương xót rồi.

Vâng ạ! Bài giảng của Tiên sĩ Thái hôm nay chúng ta xin tạm dừng ở đây. Bây giờ chúng ta sẽ chuyển sang.

Phần đọc thêm: KHÔNG THỂ CÓ TÌNH YÊU SÉT ĐÁNH

Câu chuyện kể về 1 gã thanh niên đẹp trai, ăn nói giỏi, 1 vợ 2 con, thường xuyên khoe khoang chiến tích với bạn rằng:

- Hôm nay thì tôi đưa được em này “vào hạ”, ngày mai lại em khác, sau đó chán lại bỏ, lại thay em mới, cứ tha hồ mà “hái hoa dân chủ”

[Đoạn này tôi chỉ tóm tắt lại mà không đăng nguyên văn vì nghe ra rất đau lòng cho các bạn gái trẻ. Sau đây các bạn hãy nghe đoạn sau mà tác giả viết nhé:]

“...Ngẫm mà cười, đời này cũng lắm thằng khôn nạn, dụ dỗ con gái nhà người ta, ăn cho no xôi chán chè, rồi lại đi khoe khoang chiến tích.

Mà cũng trách cho những cô gái trẻ, bởi không biết nói như thế nào cho phải nhỉ? Xin mượn câu nói của một gã sở Khanh, nói về các cô gái mà gã đã chiếm đoạt như sau:

Nói một cách ngọt ngào: “Bạn là một người trong sáng, thánh thiện, ngây thơ”; [nghe thấy thích quá, “úi giời, mình thánh thiện ngây thơ”.]

Nói một cách thô hơn: “Bạn là người ngu đần”;

Nói một cách nhẹ nhàng: “Bạn là người sống thiên về tình cảm, không có lý trí và không có bản lĩnh trước cám dỗ”;

Nói theo kiểu chuyên môn: “Bạn bị yêu mù quáng”.

[Nó đã lọc ra bốn cái trạng thái để nó nói cho rót vào tai mình như thế này rồi mà mình vẫn không biết, nếu không được học vẫn không biết, vẫn cứ ngu si.]

“Mà rút gọn cuối cùng thì chính bạn là người con gái quá dễ dãi, chứ nếu là gái chính chuyên thì mấy thằng sở Khanh kia chẳng bao giờ có đất dụng võ cả.

Xin nói rõ: Dễ dãi ở đây không chỉ có nghĩa là dễ dãi với đàn ông con trai, mà nhiều khi là dễ dãi với cả chính bản thân mình, dễ dãi với đạo đức lối sống truyền thống và dễ dãi trước mọi cám dỗ...;

Thực tế là nhiều cô gái dễ dãi đến mức, chỉ đơn giản vứt cho một cành hoa hồng héo, cộng với một cái đồng hồ Tàu 100 nghìn, là mấy gã họ “Sở” dễ dàng “đưa em vào hạ” rồi.

Ngẫm, buồn cười hơn nữa là nhiều khi con gái biết đàn ông nói dối đấy nhưng vẫn cứ thích nghe. Cho nên, dù biết đích thị chàng là gã “Sở Khanh” chính hiệu, nhưng trăm cô vẫn cứ tranh nhau, xô đẩy nhảy vào, còn đối với những chàng trai hiền lành, lại không khéo miệng thì các cô tránh xa cả ngàn cây số.

Và tôi, xin gửi đến mấy gã họ “Sở” rằng: Không biết mấy gã có tin hay không, chứ riêng tôi, tôi tin vào luật nhân quả. Chúng ta hành động có khi do bản năng, do tính háo thắng, do tính dục vọng... mà không lường trước được những hậu báo về sau.

Đôi khi chỉ là một cuộc chơi qua đường của mấy gã, nhưng nó sẽ làm thay đổi từ tâm sinh lý, cho đến lối sống, nhân cách, thậm chí ảnh hưởng suốt cuộc đời của một người con gái. Có phải mấy gã chỉ để ĐÚC cho con cái của mấy gã thôi đâu, mà còn là để ĐÚC cho chính bản thân mình trước khi mấy gã trở về với cát bụi đó”.

[Đây là bài của một đảng mày râu, mà phải nói phải bóc ra như thế để cho các bạn thấy, cho nên nhiều khi con gái là hay bị mắc cái gì nhỉ? “Con trai thì yêu bằng mắt, con gái thì yêu bằng tai”. Thế là cứ ngọt ngon vào là cuối cùng là... đặc biệt là các bạn không chịu dạy dỗ con mình là con gái mà không chịu dạy dỗ kỹ thì cuối cùng rơi vào tình trạng này; còn con trai bạn không dạy dỗ kỹ thì sẽ chuyển sang thành là “mấy gã họ Sở” như tác giả bài này viết].

Cho nên có phải mấy gã chỉ để đực cho con cái của mấy gã thôi đâu, mà còn là để ĐÚC cho chính bản thân mình trước khi mấy gã trở về với cát bụi nữa đấy.

Lần trước thì cũng đã kể với các bạn một cái câu chuyện như thế này, không hiểu là tôi đã nói ở trên lớp học chưa, nhưng tôi cũng có nói trên xe ô tô có kể:

Đấy là vào năm 1975 khi mà cuộc tổng tấn công chuẩn bị giải phóng miền Nam, thì cái người viết câu chuyện này thì đã sống ở thành phố Nha Trang, thì đêm vào đêm 30/4 đấy, tất cả đường phố đều vắng tanh không một bóng người. Mọi nhà đều phải chui hết vào trong nhà đóng kín cửa vì sợ những cái súng đạn nó lạc vào người.

Thế thì cái gia đình này, thì ông bố bà mẹ đều là người gọi là tụng kinh, niệm Phật, thì mới tuyên bố với các con là:

- Cấm chỉ không đưa nào được ra ngoài, ở trong nhà hết, đưa nào mà ra ngoài thì coi như là một đi không trở lại, không ai mở cửa cho.

Và mẹ thì cứ ngồi để tụng kinh, niệm Phật.

Thì lúc đấy độ khoảng 12 giờ đêm thì nghe tiếng gõ cửa, thì hóa ra là cái người con trai cả đi lính Cộng Hòa thì chạy về được. Thế mừng quá, cả nhà ôm lấy anh Hai:

- Trời ơi, con vẫn sống được đến bây giờ!

Vì sao lại phải đóng cửa? Vì ngoài cái việc tên rơi đạn lạc ra thì còn những lúc đấy không còn bộ máy hành pháp, thế cho nên là những kẻ nghiện hút, những kẻ trộm cắp là nó sẽ xông vào các nhà để nó cướp giật, cho nên các gia đình đấy họ đều phải đóng cửa. Thì Khi thấy cái người con trai cả về, cả nhà ôm lấy, má cũng chạy ra ôm lấy, còn các em chạy ra gọi:

- Anh Hai đã về, anh Hai đã về.

Thế thì đúng lúc đấy người con dâu là vợ của anh Hai này trở dạ sinh con. Thế thì khi thấy vợ trở dạ sinh con, khi thấy con dâu trở dạ sinh con thì trong nhà không còn một cái thứ gì, ngoài cửa hàng tất cả đều đóng hết. Không có cái gì để cho vợ mình ăn hoặc là cho con dâu ăn bây giờ nếu như sinh ra đứa con. Thì cuối cùng sinh ra được một thằng con trai thật. Thế thì bây giờ không có sữa, bởi vì mới sinh các bạn biết rồi, làm gì có sữa về ngay.

Thì cái anh lính Cộng Hòa này hay còn gọi là anh Hai không chịu được, bắt chấp cha mẹ nói:

- Con phải đi ra, để con kiểm đồ ăn, con không thể nhìn thấy vợ con con chết đói được

Bắt chấp lời cha má. Thế thì khi anh ta chạy ra như thế thì anh ta tìm thấy một cái cửa hàng, cái cửa hàng đấy là cái cửa hàng Việt Hoa, thì chuyên môn bán một số các cái đồ kể cả những các đồ sữa cho trẻ. Khi anh ta xông vào cái nhà đấy thì trong nhà không có một ai, cũng chỉ có một người sản phụ duy nhất cũng đang đau đẻ. Anh ta thấy như thế cái thì anh ta rất vội vàng, vì trong cái bối cảnh nó khốc liệt, cái năm, 30 tháng 4 năm 1975, thì anh ta cướp đi một số các thùng sữa, anh ta mang về cho vợ con anh ta.

Khi anh ta mới mang về đến nhà thì má anh ta khóc, cha anh ta cũng khóc bảo:

- Con ơi con làm việc tội tày trời rồi, con làm việc như thế này, con cướp của người ta, không được. Con làm như thế này thì chết thôi, nhân quả báo.

Thì anh ta bảo:

- Con mặc kệ, con không cần biết, vì con không thể nhìn thấy vợ con con chết đói

Và anh ta dùng cái sữa đầy để nuôi con.

Sau khi miền Nam giải phóng, thì tất cả những người đi lính Cộng Hòa đều phải trình diện chính quyền Cách mạng. Thì Người ta đưa anh ta đi cải tạo. Thì Khi anh ta cải tạo thì anh ta lại cải tạo rất là tốt; và đồng thời má anh ta suốt ngày tụng kinh, niệm Phật, chỉ mong làm sao không có ai nói ra là anh ta là lính Cộng Hòa và ngày trước anh ta đã cướp như thế trong cái đêm 30. Và đúng là không ai biết, anh ta cũng nói với má anh là:

- Không một ai biết hết má à, khi con vào đây thì chỉ có một người sản phụ cũng đang trở dạ đau đẻ, không biết là sinh ra con gì, con chỉ biết là ăn cướp đây xong rồi con đi thôi.

Thế thì trước cái việc như thế thì anh ta về, thì là chính quyền cho anh ta cải tạo rất ngắn, về, hai vợ chồng bắt đầu mở một cái cửa hàng nhỏ để buôn bán. Thì cái cửa hàng này buôn bán phải nói là là đắt khách, đông khách mua lắm. Thế là anh ta cứ thế là cuộc sống cứ ngày một vượng lên, ngày một vượng lên mãi.

Sau đây thì má anh ta cũng chết, và ba anh ta cũng chết. Hai vợ chồng sống sung túc (cái người viết cái này chính là em trai anh ta nhé).

Vào một cái đêm đây thì là cái người giúp việc đây họ vô tình thì họ đánh đổ cái cái nén, thì khi cái nén đây nó đổ ra thì toàn bộ cái căn nhà đây, là cháy hết cùng với tất cả đồ đạc trong nhà. Tất cả hàng hóa đều cháy sạch. Thế Em trai lại nghĩ đến câu mà má nói: “Con ơi, của thiên trả địa!”. Thì đúng là đã cháy hết sạch không còn một cái cái gì nữa và anh ta về sau tiếc của quá thì hóa giận, trở thành như người điên.

Lại nói đến người con trai anh ta, thì lúc trước thì có đưa một cái cô người yêu về, thế thì khi đưa cái cô người yêu này về thì lúc đầu cũng không ai biết, để ý gì. Thế nhưng về sau khi hỏi lại cô này:

- Cháu là con nhà ai? Ba má ở đâu?

Thì phát hiện ra cái cô con gái này chính là con của cái vị sản phụ ở cửa hàng Việt Hoa. Đó, nhân duyên đây. Thế thì cái người em viết lại cuốn này bảo Nhân quả. Đó câu chuyện đã kết thúc ở đây.

Cho nên là có phải mấy gã chỉ để ĐÚC cho con cái của mấy gã thôi đâu, mà còn là để ĐÚC cho chính bản thân mình trước khi mấy gã trở về với cát bụi nữa đây.]

Vâng ạ, thời gian của chúng ta đã hết. Bài chia sẻ của chúng ta hôm nay xin tạm dừng ở đây.

Chúc bạn:

*Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.*

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – Xin cảm ơn!]
